

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहिता

चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः

चितिवर्णनं

ॐ नमः परमात्मने । श्री गुरुभ्यो नमः । हरिः ॐ

अ॒पान्त्वेम॑न्थ् सादयाम्य॒पान्त्वोद्म॑न्थ् सादयाम्य॒पान्त्वा॒ भस्म॑न्थ् सादयाम्य॒पान्त्वा॒ ज्योति॑षि
सादयाम्य॒पान्त्वाऽय॑ने सादयाम्य॒र्णवे॑ स॒दने॑ सीद॒ समु॑द्रे स॒दने॑ सीद॒ सल॑िले स॒दने॑ सीदा॒पा-
ङ्ख॑ष्ये सीदा॒पा५ स॒धिषि॑ सीदा॒पान्त्वा॒ स॒दने॑ सादयाम्य॒पान्त्वा॒ स॒धस्थे॑ सादयाम्य॒पान्त्वा॒ पु॒रीषे॑
सादयाम्य॒पान्त्वा॒ यो॒नौ सादयाम्य॒पान्त्वा॒ पा॒थसि॑ सादयामि गाय॒त्री छन्द॑स्त्रिष्टुप् छन्दो॒ जग॑ती
छन्दो॑ऽनुष्टुप् छन्दः॒ प॒ङ्क्तिं॑ श्छन्दः ॥ [१] ॥

(यो॒नौ पञ्च॑दश च)

॥ १ ॥

अ॒यम्पु॒रो भु॒वस्त॑स्य प्रा॒णो भौ॒वाय॑नो व॒सन्तः॑ प्रा॒णाय॑नो गा॒यत्री वा॑स॒न्ती गा॒यत्रि॒यै गा॒यत्र-
ङ्गाय॑त्रादु॒पा५शु॒रुपा५शो॒स्त्रिवृ॑त् त्रि॒वृत्तौ॑ रथ॒न्तर॑५ रथ॒न्तरा॑द्वसिष्ठ ऋषिः प्र॒जाप॑तिगृहीतया त्वया
प्रा॒णङ्गृ॑हामि प्र॒जाभ्यो॑ऽयन्द॒खिणा॑ वि॒श्वकर्मा॑ तस्य॒ मनो॑ वैश्व॒कर्म॑णङ्गीष्मो मा॒नस॑स्त्रिष्टु॒ग्रेष्मी
त्रिष्टु॑भ ए॒डमै॑डाद॒न्तर्या॑मोऽन्तर्या॒मात् पञ्च॑दशः पञ्चद॒शाद्बृह॑द्बृह॒तो भ॒रद्वा॑ज ऋषिः प्र॒जाप॑तिगृ-
हीतया त्वया॒ मनो॑ ॥ [२] ॥ गृ॒हामि प्र॒जाभ्यो॑ऽयम्प॒श्चाद्वि॒श्वव्य॑चा॒स्तस्य॑ च॒रुषु॑र् वैश्वव्यच॒सं
व॒रुषा॑णि चारुषुषाणि जग॑ती वा॒रुषी॑ जग॑त्या ऋ॒हृष्व॑म॒मृष्व॑माच्छु॒क्रः शु॒क्राथ॑ स॒प्तद॑शः स॒प्तद॑-
शाद्वै॒रूप॑वै॒रूपा॑द्वि॒श्वामि॑त्र ऋषिः प्र॒जाप॑तिगृहीतया त्वया च॒रुषु॑र् गृ॒हामि प्र॒जाभ्य॑ इ॒दमु॑त्तराथ

सुवस्तस्य श्रोत्रं सौवः शरच्छ्रौत्प्रनुष्टुप्छारद्यनुष्टुभः स्वारः स्वारान्मन्थी मन्थिन एकविंश
 एकविंशाद् वैराजवैराजाज्जमदग्निरुऋषिः प्रजापतिगृहीतया ॥ [३] ॥ त्वया श्रोत्रं हृहामि
 प्रजाभ्य इयमुपरि मतिस्तस्यै वाङ् माती हेमन्तो वाच्यायनः पङ्क्तिर् हेमन्ती पंक्त्यै निधनव-
 न्निधनवत आग्रयण आग्रयणात् त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्रिणवत्रयस्त्रिंशाभ्यां शाकरैवते शाक-
 रैवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापतिगृहीतया त्वया वाचं हृहामि प्रजाभ्यः ॥ [४] ॥

(त्वया मनौ जमदग्निरुऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्रिंशच्च)

॥ २ ॥

★

प्राचीं दिशाँवसन्त ऋतूनामग्निर् देवता ब्रह्म द्रविणन्त्रिवृथ स्तोमः स उ पञ्चदशव-
 र्तेनि स्तग्रविर् वयः कृतमयानाम्पुरोवातो वातः सानग ऋषिर् दखिणा दिशाङ्गीष्म ऋतू-
 नामिन्द्रो देवता ख्वत्रन्द्रविणम्पञ्चदशः स्तोमः स उ सप्तदशवर्तेनिर् दित्यवाङ्मयस्त्रेताऽया-
 नान्दखिणाद्वातो वातः सनातन ऋषिः प्रतीचीं दिशाँव्रुषा ऋतूनां विश्वे देवा देवता विङ्
 ॥ [५] ॥ द्रविणः सप्तदशः स्तोमः स उवेकविंशवर्तेनिस्त्रिवथ्सो वयो द्वापरोऽयानाम्पश्चा-
 द्वातो वातोऽहभून् ऋषिरुदीची दिशाः शरदृतूनामित्रावरुणौ देवता पुष्टन्द्रविणमेकविंशः
 स्तोमः स उ त्रिणवर्तेनिस्तुर्यवाङ् वय आस्कन्दोऽयानामुत्तराद्वातो वातः प्रत्न ऋषिरूधर्वा
 दिशाः हेमन्तशिशिरावृतूनाम्बृहस्पतिर् देवता वर्चो द्रविणन्त्रिणवः स्तोमः स उ त्रयस्त्रिंश-
 वर्तेनिः पष्ठवाद् वयो ऽभिभूरयानां विश्वगवातो वातः सुपर्ण ऋषिः पितरः पितामहाः परेऽवरे ते
 नः पान्तु ते नोऽवन्त्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् ख्वत्रेऽस्यामाशिष्यस्यां पुरोधायांस्मिन् कर्मन्नस्या-
 न्देवहूत्याम् ॥ [६] ॥

(विट् पष्ठवाद् वयो ऽष्टाविंशतिश्च)

॥ ३ ॥

★

ध्रुवख्षितिर् ध्रुवयोनिर ध्रुवाऽसि ध्रुवाँयोनिमा सीद साद्ध्या । उख्यस्य केतुम्रथमम्पुरस्ता-
 दश्विनाऽदध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥ स्वे दख्षे दख्षपितेह सीद देवत्रा पृथिवी बृहती रराणा ।
 स्वासस्था तनुवा सविंशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवाऽश्विनाऽदध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥

कुलायिनी वसुमती वयोधा रयिन्नो वर्द्धं बहुलं सुवीरम् ॥ [७] ॥ अपामतिन्दुर्मतिम्बाध-
माना रायस्योषे यज्ञपतिमाभजन्ती सुवर् धेहि यजमानाय पोषमश्विनाऽदध्वर्यू सादयतामिह
त्वा ॥ अग्नेः पुरीषमसि देवयानी तान्त्वा विश्वे अभि गृणन्तु देवाः । स्तोमपृष्ठा घृतवतीह सीद
प्रजावदस्मे द्रविणाऽऽयजस्वाश्विनाऽदध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥ दिवो मूर्द्धाऽसि पृथिव्या
नाभिर् विष्टंभनी दिशामधिपत्नी भुवनानाम् ॥ [८] ॥ ऊर्मिर् द्रप्सो अपामसि विश्वकर्मा त
ऋषिरश्विनाऽदध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥ सजूरऋतुभिः सजूर विधाभिः सजूर वसुभिः सजू
रुद्रैः सजूरादित्यैः सजूर विश्वैर् देवैः सजूर देवैः सजूर देवैर् वयोनाधैरग्नये त्वा वैश्वानरायाश्वि-
नाऽदध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥ प्राणम्मे पाह्यपानम्मे पाहि व्यानम्मे पाहि चरब्धुर् म उर्व्या वि
भाहि श्रोत्रम्मे श्लोकयापस्पिन्वौषधीर् जिन्व द्विपात् पाहि चतुष्पादव दिवो वृष्टिमेरय ॥ [९] ॥

(सुवीरं भुवनाना मुर्व्या सप्तदश च)

॥ ४ ॥

★

त्प्रविर्वयं स्त्रिष्टुप् छन्दो दित्यवाङ् वयो विराट् छन्दः पञ्चाविर् वयो गायत्री छन्दस्त्रिवत्सो
वय उष्णिहा छन्दस्तुर्यवाङ् वयोऽनुष्टुप् छन्दः षष्ठवाद्यो बृहती छन्द उरुषा वयः सतोबृहती
छन्द ऋषभो वयः ककुच्छन्दो धेनुर वयो जगती छन्दोऽनङ्गान्वयः पङ्क्तिश्छन्दो बस्तो वयो
विवलञ्छन्दो वृष्णिर् वयो विशालञ्छन्दः पुरुषो वयस्तन्द्रञ्छन्दो व्याघ्रो वयोऽनाघृष्टञ्छन्दः
सिंहो वयश्छदिश्छन्दो विष्टंभो वयोऽधिपतिश्छन्दः रूषत्रं वयो मयन्दञ्छन्दो विश्वकर्मा
वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्द्धा वयः प्रजापतिश्छन्दः ॥ [१०] ॥

(पुरुषो वयःषड्विंशतिश्च)

॥ ५ ॥

★

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिष्टकान्दहत्य्युवम् । पृष्ठेन द्यावापृथिवी अन्तरिर्ष्वञ्च वि बाधताम् ॥
विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिर्ष्वस्य पृष्ठे व्यचस्वतीम्प्रथस्वतीम्भास्वतीं सूरिमतीमा या
द्याम्भास्या पृथिवीमोर्वन्तरिर्ष्वमन्तरिर्ष्वय्यच्छान्तरिर्ष्वन्द्हान्तरिर्ष्वम्मा हिंसीर् विश्वस्मै
प्राणायोपानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय वायुस्त्वाऽभि पातु मह्या स्वस्त्या छर्दिषा

॥ [११] ॥ शन्तमेन तया देवतयाऽङ्गिरस्वदध्रुवा सीद ॥ राइयसि प्राची दिग्विराडसि दखिषणा दिख् सम्राडसि प्रतीची दिखस्वराडस्युदीची दिगधिपत्यसि बृहती दिगायुर् मे पाहि प्राणम्मे पाह्यपानम्मे पाहि व्यानम्मे पाहि चख्षुर् मे पाहि श्रोत्रम्मे पाहि मनो मे जिन्व वाचम्मे पिन्वाऽऽत्मानम्मे पाहि ज्योतिर् मे यच्छ ॥ [१२] ॥

(छर्दिषा पिन्व षड्)

॥ ६ ॥

★

मा छन्दः प्रमा छन्दः प्रतिमा छन्दोऽस्त्रीवि श्छन्दः पङ्क्ति श्छन्द उष्णिहा छन्दो बृहती छन्दोऽनुष्टुप् छन्दो विराट् छन्दो गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप् छन्दो जगती छन्दः पृथिवी छन्दोऽन्तरिक्षञ्छन्दो द्यौ श्छन्दः समा श्छन्दो नख्बत्राणि छन्दो मन श्छन्दो वाक् छन्दः कृषि श्छन्दो हिरण्यञ्छन्दो गौ श्छन्दोऽजा छन्दोऽश्व श्छन्दः । अग्निर् देवता ॥ [१३] ॥ वातो देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता वसवो देवता रुद्रा देवताऽऽदित्या देवता विश्वे देवा देवता मरुतो देवता बृहस्पतिर् देवतेन्द्रो देवता वरुणो देवता मूर्द्धाऽसि राड् ध्रुवाऽसि धरुणा यन्त्रासि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वा कृष्यै त्वा ख्वेमाय त्वा यन्त्री राड् ध्रुवाऽसि धरणी धर्त्र्यसि धरित्प्रायुषे त्वा वर्चसे त्वौजसे त्वा बलाय त्वा ॥ [१४] ॥

(देवता ऽऽयुषे त्वा षड्)

॥ ७ ॥

★

आशुस्त्रिवृद्भ्रान्तः पञ्चदशो व्योम सप्तदशः प्रतूर्तिरष्टादश स्तपो नवदशोऽभिवर्तः सविंशो धरुण एकविंशो वर्चो द्वाविंशः संभरणस्त्रयोविंशो योनिश्चतुर्विंशो गर्भोः पञ्चविंश ओजस्त्रिणवः क्रतुरेकत्रिंशः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंशो ब्रह्मस्य विष्टपञ्चतुस्त्रिंशो नाकः षड्विंशो विवर्तोऽष्टाचत्वारिंशो धर्त्रश्चतुष्टोमः ॥ [१५] ॥

(आशुः सप्तत्रिंशत)

॥ ८ ॥

★

अग्नेर् भागोऽसि दीर्घाया आधिपत्यम्ब्रह्म स्पृतन्त्रिवृथ स्तोम इन्द्रस्य भागोऽसि विष्णो-
 राधिपत्यङ्गर्षत्रः स्पृतम्पञ्चदशः स्तोमो नृचर्षसाम्भागोऽसि धातुराधिपत्यञ्जनित्रः स्पृतः
 सप्तदशः स्तोमो मित्रस्य भागोऽसि वरुणस्याऽऽधिपत्यन्दिवो वृष्टिर् वाताः स्पृता एक-
 विंशः स्तोमोऽदित्यै भागोऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजः स्पृतन्त्रिणवः स्तोमो वसूनां भागोऽसि
 ॥ [१६] ॥ रुद्राणामाधिपत्यञ्चतुष्पाथ स्पृतञ्चतुर्विंशः स्तोम आदित्यानाम्भागोऽसि मरु-
 तामाधिपत्यङ्गर्षाः स्पृताः पञ्चविंशः स्तोमो देवस्य सवितुर् भागोऽसि बृहस्पतेराधिपत्यः
 समीचीर् दिशः स्पृताश्चतुष्टोमः स्तोमो यावानां भागोऽस्ययावानामाधिपत्यम्प्रजाः स्पृताश्च-
 तुश्चत्वारिंशः स्तोम ऋभूणाम्भागोऽसि विश्वेषान्देवानामाधिपत्यम्भूतन्निशान्तः स्पृतन्त्रय-
 स्त्रिंशः स्तोमः ॥ [१७] ॥

(वसूनाम्भागोऽसि षड्वत्वारिंशच्च)

॥ ९ ॥

★

एकयाऽस्तुवत प्रजा अधीयन्त प्रजापतिरधिपतिरासीत् तिसृभिरस्तुवत ब्रह्मासृज्यत ब्रह्मण-
 स्पतिरधिपतिरासीत् पञ्चभिरस्तुवत भूतान्यसृज्यन्त भूतानाम्पतिरधिपतिरासीत् सप्तभिरस्तुवत
 सप्तर्षयोऽसृज्यन्त धाताऽधिपतिरासीन्नवभिरस्तुवत पितरौ ऽसृज्यन्ताऽदितिरधिपत्यासी-
 देकादशभिरस्तुवतर्तवोऽसृज्यन्ताऽऽर्तवोऽधिपतिरासीत् त्रयोदशभिरस्तुवत मासा असृज्यन्त
 सव्यत्सरोऽधिपति ॥ [१८] ॥ रासीत् पञ्चदशभिरस्तुवत र्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीत्
 सप्तदशभिरस्तुवत पशवोऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिपतिरासीन्नवदशभिरस्तुवत शूद्रार्यावसृजे-
 तामहोरात्रे अधिपत्नी आस्तामेकविंशत्याऽस्तुवतैकशफाः पशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपति-
 रासीत् त्रयोविंशत्याऽस्तुवत र्षुद्राः पशवोऽसृज्यन्त पूषाऽधिपतिरासीत् पञ्चविंशत्या
 ऽस्तुवताऽऽरण्याः पशवोऽसृज्यन्त वायुरधिपतिरासीत् सप्तविंशत्याऽस्तुवत द्यावापृथिवी व्यै
 ॥ [१९] ॥ ताव्वसवो रुद्रा आदित्या अनु व्यायन् तेषामाधिपत्यमासीन्नवविंशत्याऽस्तुवत
 वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेकत्रिंशताऽस्तुवत प्रजा असृज्यन्त यावानां चाया-
 वानाञ्चाऽधिपत्यमासीत् त्रयस्त्रिंशताऽस्तुवत भूतान्यशाम्यन् प्रजापतिः परमेष्ठ्यधिपति-
 रासीत् ॥ [२०] ॥

(सव्यसरोऽधिपतिर्वि पञ्चत्रिंशच्च)

॥ १० ॥

★

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्याञ्चरति प्रविष्टा । वधूर जजान नवगज्जनित्री त्रय एना-
 म्महिमानः सचन्ते ॥ छन्दस्वती उषसा पेपिशाने समानय्योनिमनु सञ्चरन्ती । सूर्यपत्नी वि
 चरतः प्रजानती केतुङ्कण्वाने अजरे भूरैरतसा ॥ ऋतस्य पन्थामनु तिस्र आऽगुस्त्रयो घर्मासो
 अनु ज्योतिषाऽऽ*गुः । प्रजामेका ररुषत्यूर्जमेका ॥ [२१] ॥ व्रतमेका ररुषति देवयूनाम् ॥
 चतुष्टोमो अभवद् या तुरीया यज्ञस्य परुषावृषयो भवन्ती । गायत्रीन्त्रिष्टुभञ्जगतीमनुष्टुभम्बृहद-
 क्यैजानाः सुवराऽभरन्निदम् ॥ पञ्चभिर् धाता वि दधाविदय्यत् तासां स्वसृरजनयत् पञ्चपञ्च ।
 तासामु यन्ति प्रयवेण पञ्च नाना रूपाणि क्रतवो वसानाः ॥ त्रिंशत् स्वसार उप यन्ति निष्कृतं
 समानङ्केतुम्प्रतिमुञ्चमानाः ॥ [२२] ॥ ऋतुस्तन्वते कवयः प्रजानतीर् मरुते छन्दसः परि
 यन्ति भास्वतीः ॥ ज्योतिष्मती प्रति मुञ्चते नभो रात्री देवी सूर्यस्य व्रतानि । वि पश्यन्ति पशवो
 जायमाना नानारूपा मातुरस्या उपस्थे ॥ एकाष्टका तपसा तप्यमाना जजान गर्भम्महिमान-
 मिन्द्रम् । तेन दस्यून व्यसहन्त देवा हन्ताऽसुराणामभवच्छचीभिः ॥ अनानुजामनुजाम्मामकर्त
 सत्यव्यदन्त्यन्विच्छ एतत् । भूयास ॥ [२३] ॥ मस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा
 प्र युक्त ॥ अभून्मम सुमतौ विश्ववेदा आष्ट प्रतिष्ठामविदद्धि गाधम् । भूयासमस्य सुमतौ यथा
 यूयमन्या वो अन्यामति मा प्र युक्त ॥ पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गाम्पञ्चनानीमृतवोऽनु पञ्च ।
 पञ्च दिशः पञ्चदशेन कृताः समानमूर्द्धीरभि लोकमेकम् ॥ [२४] ॥ ऋतस्य गर्भः प्रथमा
 व्युष्यपामेका महिमानम्बिभर्ति । सूर्यस्यैका चरति निष्कृतेषु घर्मस्यैका सवितैकान्नि यच्छति ॥
 या प्रथमा व्यौच्छत् सा धेनुरभवद्यमे । सा नः पर्यस्वती ध्रुवोत्तरामुत्तरा समाम् ॥ शुक्र-
 र्षभा नभसा ज्योतिषाऽऽ* गाद्विश्वरूपा शबलीरग्निकेतुः । समानमर्थं स्वपस्यमाना बिभ्रती
 जरामजर उष आऽगाः ॥ ऋतूनाम्पत्नी प्रथमेयमाऽगादहान्नेत्री जनित्री प्रजानाम् । एका सती
 बहुघोषो व्युच्छस्यजीर्णा त्वञ्जरयसि सर्वमन्यत् ॥ [२५] ॥

(ऊर्जमेका प्रतिमुञ्चमाना भूयास मेकं पत्न्ये कान्नविंशतिश्च)

॥ ११ ॥

★

अग्ने॑ जा॒तान् प्र णु॑दा नः स॒पत्नान् प्रत्यजा॑ता ज्ञातवेदो नुदस्व । अ॒स्मे दी॑दिहि सु॒मना॒ अहे॑डन॒
तव॑ स्या॒ऽ शर्म॑न् त्रिव॒रूथ उ॒द्भित् ॥ सह॑सा जा॒तान् प्र णु॑दा नः स॒पत्नान् प्रत्यजा॑ता ज्ञातवेदो
नुदस्व । अधि॑ नो ब्रूहि सु॒मन॒स्यमा॑नो व॒यः॒ स्याम॑ प्र णु॑दा नः स॒पत्नान् ॥ च॒तुश्च॒त्वारि॑ऽशः
स्तोमो॑ वर्चो॑ द्रवि॒णः॒ षोड॑शः स्तोम॑ ओजो॑ द्रवि॒णम्पृथि॑व्याः पुरी॑षम॒स्य ॥ [२६] ॥ फ॒सो
नाम॑ । ए॒व इ॒च्छन्दो॑ वरि॒व इ॒च्छन्दः॑ शंभू॑ इ॒च्छन्दः॑ परि॒भू इ॒च्छन्द॑ आ॒च्छच्छन्दो॑ मन॑ इ॒च्छन्दो॑ व्य॒च
इ॒च्छन्दः॑ सिन्धु॑ इ॒च्छन्दः॑ समु॒द्रञ्छन्दः॑ स॒लिल॑ञ्छन्दः॑ स॒य्य॑ञ्छन्दो॑ वि॒यञ्छन्दो॑ बृ॒ह॒च्छन्दो॑ रथ॒-
न्त॒रञ्छन्दो॑ नि॒का॒य इ॒च्छन्दो॑ वि॒व॒ध इ॒च्छन्दो॑ गिर॑ इ॒च्छन्दो॑ भ्रज॑ इ॒च्छन्दः॑ स॒ष्टृप् छन्दो॑ ऽनु॒ष्टृप् छन्दः॑
क॒कु॒च्छन्द॑ स्त्रि॒क॒कु॒च्छन्दः॑ का॒व्य॑ञ्छन्दो॑ ऽङ्कु॒पञ्छन्दः॑ ॥ [२७] ॥ प॒दप॑ङ्क्ति॒ इ॒च्छन्दो॑ ऽर॒व्य॑र॒पङ्क्ति॑
इ॒च्छन्दो॑ वि॒ष्टार॑पङ्क्ति॒ इ॒च्छन्दः॑ र॒व्य॑रो भृ॒ज्वाञ्छन्दः॑ प्र॒च्छच्छन्दः॑ प॒र॒व्य॑ इ॒च्छन्द॑ ए॒व इ॒च्छन्दो॑ वरि॒व
इ॒च्छन्दो॑ व॒य इ॒च्छन्दो॑ व॒यस्कृ॑च्छन्दो॑ वि॒शाल॑ञ्छन्दो॑ वि॒ष्ण॒र्द्धा इ॒च्छन्द॑ इ॒च्छदि॑ इ॒च्छन्दो॑ दू॒रोह॑णञ्छन्द॑
स्त॒न्द्रञ्छन्दो॑ ऽङ्का॒ङ्कञ्छन्दः॑ ॥ [२८] ॥

(अस्य॑ ङ्कुपञ्छन्द॑ स्रयस्त्रि॑ऽशच्च)

॥ १२ ॥

★

अ॒ग्निर् वृ॒त्राणि॑ जङ्घन॑द् द्रवि॒णस्यु॑र् वि॒प॒न्यया॑ । समि॑द्धः शु॒क्र आ॑हुतः ॥ त्व॑ऽ सो॒मासि॑ सत्प॒-
ति॒स्त्व॑ऽ राजो॑त वृ॒त्रहा॑ । त्वम्भ॒द्रो अ॑सि॒ क्रतुः॑ ॥ भ॒द्रा ते॑ अग्ने॒ स्वनी॑क स॒न्दग् घोर॑स्य स॒तो
वि॒षुण॑स्य चारुः । न यत् ते॑ शो॒चिस्त॑मसा॒ वर॑न्त॒ न ध्व॑स्मान॒ स्तनु॑वि रेप॒ आ धुः॑ ॥ भ॒द्रन्ते॑
अग्ने॒ सह॑सिन्ननी॒कमु॑पा॒क आ रो॑चते॒ सूर्य॑स्य ॥ [२९] ॥ रु॒श॒हृशे॑ द॒दृशे॑ न॒क्त॒या चि॒दरू॑खि॒त-
न्द्श॑ आ रू॒पे अ॒न्नम् ॥ सैना॑ऽनी॒केन॑ सु॒वि॒दत्रो॑ अ॒स्मे य॑ष्टा दे॒वाऽ आय॑जिष्ठः स्व॒स्ति । अ॒द॒ब्धो
गो॒पा उ॒त नः॑ प॒र॒स्या अ॒ग्ने द्यु॑म॒दुत॑ रे॒वद् दि॑दीहि ॥ स्व॒स्ति नो॑ दि॒वो अ॒ग्ने पृथि॑व्या वि॒श्वायु॑र्
धेहि॑ य॒जथा॑य दे॒व । यथ॑ सी॒महि॑ दि॒विजा॑त प्र॒शस्त॑न्त॒दस्मा॑सु द्रवि॒णन्धे॑हि चि॒त्रम् ॥ यथा॑ हो॒तर्
मनु॑षो ॥ [३०] ॥ दे॒वता॑ता य॒ज्ञेभिः॑ सू॒नो सह॑सो यजा॑सि । ए॒वा नो॑ अ॒द्य सं॑म॒ना सं॑मा॒ना-
नु॒शन्न॑ग्नु उ॒शतो॑ य॒खि दे॒वान् ॥ अ॒ग्निमी॑डे पु॒रोहि॑त॒य्यज्ञ॑स्य दे॒वमृ॑त्विज॑म् । हो॒तार॑ऽ रत्न॒धा-
त॑मम् ॥ वृषा॑ सोम द्यु॒माऽ अ॑सि॒ वृषा॑ दे॒व वृष॑व्रतः । वृषा॑ धर्मा॑णि दधि॑षे ॥ सा॒न्त॒पना॑ इ॒दऽ
ह॒विर् मरु॑त॒स्तज्जु॑ष्टन । यु॒ष्माको॒ती रि॑शाद॒सः ॥ यो नो॑ म॒र्तो व॑सवो दुर॒ह्णायु॑ स्ति॒रः स॒त्यानि॑

मरुतो ॥ [३१] ॥ जिघांसात्। द्रुहः पाशम्प्रति स मुचीष्ट तपिष्ठेन तपसा हन्तना तम्॥
 सव्वथ्सरीणा मरुतः स्वर्का उरुखषयाः सर्गणा मानुषेषु। तेऽस्मत् पाशान् प्र मुञ्चन्त्वहंसः
 सान्तपना मदिरा मादयिष्णवः॥ पिप्रीहि देवा उशतो यविष्ठ विद्वा ऋतूँरऋतुपते यजेह।
 ये दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्ने त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः॥ अग्ने यद्य विशो अदध्वरस्य होतः
 पार्वक ॥ [३२] ॥ शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा। ऋता यजासि महिना वि यद् भूरुहव्या वह यविष्ठ
 या ते अद्य॥ अग्निना रयिमश्नवत् पोषमेव दिवेदिवे। यशसँवीरवत्तमम्॥ गयस्फानो अमी-
 वह्वा वसुवित् पुष्टिवर्द्धनः। सुमित्रः सौम नो भव॥ गृहमेधास आ गत मरुतो माऽप भूतन।
 प्रमुञ्चन्तो नो अहंसः॥ पूर्वीभिरुहि दंदाशिम शरद्भिर् मरुतो वयम्। महोभि ॥ [३३] ॥
 श्रवर्षणीनाम्॥ प्र बुद्धिघ्नेया** ईरते वो महांसि प्र णामानि प्रयज्यव स्तिरदध्वम्। सहस्रियन्द-
 म्यम्भागमेतद्गृहमेधीयम्मरुतो जुषदध्वम्॥ उप यमेति युवतिः सुदख्बन्दोषा वस्तोरुहविष्मती
 घृताची। उप स्वैनमरमतिर् वसूयुः॥ इमो अग्ने वीततमानि हव्याऽजस्रो वख्षि देवतातिमच्छ।
 प्रति न ईं सुरभीणि वियन्तु॥ क्रिडं वः शर्द्धो मारुतमनर्वाणं रथेशुभम् ॥ [३४] ॥ कण्वा
 अभि प्र गायत॥ अत्यासो न ये मरुतः स्वञ्चो यख्षदृशो न शुभयन्त मर्याः। ते हर्म्येष्ठाः शिशवो
 न शुभ्रा वथसासो न प्रक्रीडिनः पयोधाः॥ प्रैषामज्मेषु विथुरेव रेजते भूमिर् यामेषु यद्ध युञ्जते
 शुभे। ते क्रीडयो धुनयो भ्राजदृष्टयः स्वयम्महित्वम्पनयन्त धूतयः॥ उपह्वरेषु यदचिदध्वय्य-
 यिव्वय इव मरुतः केन ॥ [३५] ॥ चित् पथा। श्रोतन्ति कोशा उप वो रथेष्व घृतमुखषता
 मधुवर्णमर्चते॥ अग्निमग्निं हवीमभिः सदा हवन्त विशपतिम्। हव्यवाहम्पुरुप्रियम्॥ तं हि
 शश्वन्त ईडते सुचा देवद्वृतश्रुता। अग्निं हव्याय वोढवे॥ इन्द्राग्नी रोचना दिवः > १, शजथद्
 वृत्र > २, मिन्द्रव्वो विश्वतस्परी > ३, न्द्रन्नरो > ४, विश्वकर्मनहविषा वावृधानो > ५, विश्वकर्मनह-
 विषा वर्द्धनेन > ६ ॥ [३६] ॥

(सूर्यस्य मनुषो मरुतः पार्वक महोभी रथेशुभं ज्ञेन षड्चत्वारिंशच्च)

॥ १३ ॥

समाप्ति कोर्वैः

(अ॒पान्त्वेमं॑ न्नयम्पुरो भुवः प्राचीं॑ ध्रुवर्षि॑ति स्त्प्रवि॒ रिन्द्रा॑ग्नी मा छन्द॑ आ॒शुस्त्रिवृ॑ द॒ग्नेर्भा॑गौ॑ ऽस्येकं येयमेव सा या ऽग्ने॑
जा॒ता न॒ग्निर् वृ॒त्राणि॑ त्रयो॑दश)

(अ॒पान्त्वे न्द्रा॑ग्नी इ॒यमे॒व दे॒वता॑ता षड्वि॑ंशत्)

(अ॒पान्त्वेमं॑ ह॒विषा॑ वर्द्ध॑नेन)

॥ हरिः ॐ ॥

चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः

अनुवाकाः	पञ्चशत्यः
१३	३६

ॐ